

Anders Fogh Rasmussen

Les noves fronteres de l'OTAN

La darrera setmana, l'arribada d'un vaixell dels Estats Units a una base naval espanyola va constituir un fet històric. Amb l'arribada del *USS Donald Cook*, procedent de Norfolk, Virgínia, a la seva nova llar a Rota, a la costa atlàntica espanyola, és la primera vegada que un vaixell de l'Armada dels Estats Units equipat amb l'avançat sistema de defensa antimíssils Aegis estarà estacionat a Europa de manera permanent.

El *USS Donald Cook* és el primer de quatre destructors de la Marina dels Estats Units que, amb al voltant de 1.200 mariners i altres membres del personal, compliran un paper central en el sistema de defensa antimíssils de l'Aliança Atlàntica. Però la missió d'aquestes naus no s'esgota aquí: també participaran en operacions de seguretat marítima, exercicis conjunts (bilaterals i multilaterals) i altres operacions i desplegaments de l'OTAN, entre ells el Grup Marítim Permanent de l'OTAN.

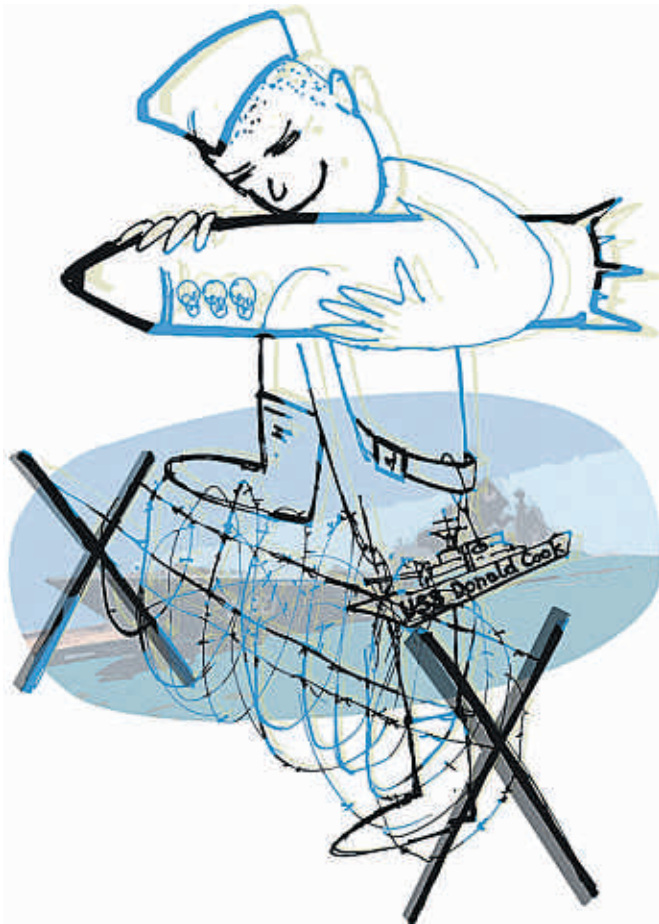
L'arribada del *USS Donald Cook* és un nou avenç per a l'OTAN, per a la seguretat d'Europa i per a la cooperació transatlàntica. És una clara demostració de la fortalesa del vincle que uneix els Estats Units i Europa en la tasca de fer front als complexos i impredecibles desafiaments de seguretat del nostre temps.

A la cimera de Lisboa celebrada el novembre del 2010, l'OTAN va decidir desenvolupar un sistema de defensa antimíssils per protegir la població, els territoris i les forces de l'OTAN a Europa. Des d'aleshores, l'avenç ha estat ferm. L'abril del 2012, la cimera atlantista de Chicago va ser escenari de l'anunci d'un pas important, amb l'obtenció d'un primer nivell provisional de capacitat de defensa, que s'espera completar en els propers anys.

El sistema antimíssils de l'OTAN té per objectiu defensar Europa d'una amenaça real. Hi ha almenys 30 països al món que disposen de míssils balístics o busquen obtenir-ne. El coneixement tècnic per a la fabricació d'aquestes armes és cada vegada

més accessible i el seu radi d'acció és cada vegada més gran: ja hi ha ciutats europees a l'abast d'atacs amb míssils des de fora de la regió euroatlàntica.

El *USS Donald Cook* i els altres tres destructors dels EUA tenen sensors i interceptors avançats capaços de detectar i fer caure míssils balístics dirigits a Europa. Més endavant s'aniran afegint al sistema altres components importants: més radars, sensors, interceptors i, sobretot, més naus.

JORDI BARBA

Mentrestant, i gràcies a l'enfocament adaptatiu per fases dels Estats Units per a la defensa antimíssils a Europa, l'OTAN ja disposa d'un potent radar a Turquia. També es va començar a construir un centre de detecció per radar i interceptió a Romania. Polònia va anunciar plans de reforçar les seves capacitats aèries i de defensa antimíssils. Holanda està en procés de modernitzar quatre fragates equipades amb radars per dotar-les de capacitat antimíssils, i a més va oferir els seus sistemes Patriot. El mateix va fer Alemanya.

Holanda, Alemanya i els Estats Units ja

tenen míssils Patriot desplegats a la frontera sud-oriental de l'OTAN, per ajudar a defensar i protegir Turquia de possibles atacs amb míssils des de Síria. I amb l'acollida als quatre destructors dels Estats Units, Espanya fa una contribució vital no només al sistema de defensa antimíssils de l'Aliança Atlàntica, sinó també a la seguretat de tota la regió de la Mediterrània.

Amb l'objectiu de vincular aquests diversos recursos nacionals, l'OTAN va desenvolupar i està en procés d'ampliar un avançat sistema de comandament i control a la base aèria de Ramstein, a Alemanya. El sistema ja pot connectar satèl·lits, radars i interceptors per frustrar atacs amb míssils, una capacitat que es tornarà més complexa i àgil a mesura que passin els anys. Això és el que fa que l'OTAN sigui única: ser l'única organització multilateral capaç de combinar els sistemes més complexos dels països més capaços del món i fer amb ells un tot eficaç.

Aquest desplegament és sobretot un avenç en la cooperació transatlàntica, ja que les naus dels Estats Units no representen només capacitat militar. Cadascuna és un recordatori de vuit mil tones del compromís dels Estats Units amb la seguretat d'Europa.

Ahora, el sistema antimíssils de l'OTAN demostra com els aliats europeus continuen compromesos amb la seguretat mentre desenvolupen les seves capacitats en aquesta àrea. Vull demanar a tots els aliats que considerin la manera d'ampliar la seva contribució a un sistema que té com a objectiu defensar tots els europeus.

La defensa antimíssils és un preanunci d'una nova forma de cooperació, on a noves amenaces es respondrà amb noves capacitats. A les mateixes fronteres on una vegada es van alinear tancs, avui construïm un complex sistema que requereix una àmplia varietat d'aportacions tecnològicament avançades de molts aliats, a terra, mar i aire. El sistema de defensa antimíssils de l'OTAN és una demostració de què és treballar en equip al segle XXI.●

© Project Syndicate, 2014

Pilar Rahola

Concert buf

Escrib mentre sona el *Concierto de Aranjuez* interpretat per Paco de Lucía. És el meu homenatge particular a aquest gran músic que ha mort, l'empremta magistral del qual ha quedat gravada per sempre. I mentre sonen els acords d'aquesta bonica composició de Joaquín Rodrigo, caic en la temptació d'una metàfora dolenta: quina finor la de Paco tocant la guitarra, i com desafinen alguns portaveus del Congrés tocant-nos els bemolls! Ahir vam viure la primera part del concert polític que ha d'interpretar la melodia del país. I va ser un concert buf, una mena de paròdia amb el director d'orquestra sense batuta i els músics encantats del soroll. És cert que hi va haver algun solo digne del moment, i és probable que avui brilli algun virtuós, però el resultat final és digne d'una xarlotada.

I m'explico. Aquest és un país on hi ha milions de persones sense feina i sense esperança de trobar-ne, i on els que treballen són ofegats tributàriament, aterrits per la despesa elèctrica que els cau al damunt i amb una pèrdua de poder adquisitiu severa. I cal

Va ser un concert buf, amb el director d'orquestra sense batuta i els músics encantats del soroll

afegir-hi la situació de les pimes, autònoms i la resta d'emprenedors, que pateixen la mateixa precarietat, a causa d'una mentalitat ferotge del Govern contra la classe mitjana. En un lloc així, on la microeconomia és a la zona fosca de la taula i on la gent ho passa malament, pot venir un president del Govern sobrat d'altivesa, venent les mil meravelles, assegurant que les coses van bé en la macroeconomia, i oblidant-se del drama de la micro?

Perdonin, però no és que Rajoy desafinés, és que va decidir tocar el bombo. Sincerament crec que algú li hauria d'aconsellar una mica més d'humilitat i menys prepotència, perquè la realitat en què viu ell i la realitat en què viuen milions de persones són francament diferents. I així va passar, va venir Rajoy, va fer el míting i es va quedar content. La resta del món, pensant com pagarà la llum.

I després va interpretar l'adagi de Catalunya, que més que desafinat va ser un estropell. No hi havia ni partitura, ni melodia, només una única nota que repetia amb ferotge insistència: no. No a tot, perquè la llei no està per garantir la democràcia sinó, segons sembla, per empresonar-la. Aquí el míting ho va ser en tota la seva extensió, potser preocupat pels flancs extrems dels Vox i les Rositas que li mossegaven els turmells. Però com li va retreure Duran, la responsabilitat d'un president no és parapetar-se al frontó de la seva negativa a la realitat, sinó trobar els camins per gestionar la complexitat. Lluny d'això, Rajoy va fer un discurs eufòric sobre economia i simple sobre Catalunya, i el resultat va ser el concert buf. Pot ser que Rajoy se senti satisfet perquè en el seu univers l'aplaudeixen els *hooligans*.

Però el que sembla que no entén és que el seu univers i el de la gent real comencen a ser mons paral·lels. I ell no sap com bastir els ponts...●

Miquel Sàmper i Àngels Guiteras

Defensa legal dels drets socials

La crisi està provocant un agreujament en la vulneració de drets socials que hem de combatre des de la legalitat. Actualment es fa difícil el compliment de les lleis que els regulen, la qual cosa provoca que molta gent quedi exclosa d'un marc legal i social adequat. Una defensa legal dels drets socials ha de permetre evitar que es produeixin injustícies i reactivar les polítiques públiques. Per això el Consell de l'Advocacia Catalana i la Taula del Tercer Sector hem signat un acord de col·laboració amb la voluntat de preservar i garantir els drets socials adquirits per la ciutadania de Catalunya, arran del desenvolupa-

ment de l'Estat de benestar. Poca gent sap que es poden defensar moltes situacions de vulneracions de drets davant dels tribunals, i amb aquest acord ho farem saber.

Un acord que neix de la convicció que la manca de recursos públics per sostenir les polítiques socials està colpejant greument les classes més desfavorides i vulnerables. La manca de sostre per l'empobriment de moltes famílies i la consegüent execució hipotecària dels seus préstecs, o els desnonaments per manca de pagament del lloguer; la pobra resposta pública a la dependència i a les discapacitats; o la impossibilitat de poder garantir una renda mínima per subsistir amb un mínim de dignitat, sense passar gana, ni fred, constitueixen els tres eixos amb els que començarem a treballar per tots aquells que s'hi trobin encabits.

Ho fem amb la més gran de les il·lusions i amb el ple convenciment que la suma de la capacitat de detecció de casos que podrà fer la Taula del Tercer Sector, d'una banda, i l'expertesa jurídica del Consell de l'Advocacia Catalana, de l'altra, redundaran en una acció conjunta que podrà ajudar les persones necessitades i alhora estimular les polítiques públiques per mantenir el màxim de drets socials que tots volem per l'Estat de benestar del segle XXI a Catalunya.

Aquest acord amplia la col·laboració entre dos agents de la societat civil catalana per construir una societat més justa i benestant. Les desigualtats, els valors inadequats, la desvalorització de l'àmbit públic, de la política i de la dimensió social de les persones han provocat l'agreujament de la crisi i, per sortir-ne, cal trobar el camí per defensar els drets dels més necessitats.●

M. SAMPER i À. GUITERAS, president del Consell de l'Advocacia Catalana i presidenta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, respectivament